

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR.374
din 02.07.2009

Dosar nr: 572/2008

Petiția nr: 10372 din data de 04.08.2008

Petent: N C

Obiect: situație de discriminare bazată pe prevederi ale unor acte normative

I. Părțile

1. Petent

N C cu domiciliul în

II. Procedura de citare

În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Prin **Adresa nr. 10561/08.08.2008** petentul a fost citat pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 21.08.2008 în vederea audierii.

La termenul stabilit de Consiliu petentul nu s-a prezentat.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

Prin adresa nr. 10372 din 04.08.2008, dl N C solicită Consiliului pentru Combaterea Discriminării să se pronunțe cu privire la introducerea a două alineate (4) și (5) la art. 29 din Legea nr. 254/2007 pentru aprobarea OUG nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență

Petentul susține că este practician în insolvență, Filiala UNPIR București din anul 2001, fiind înscris în tabloul UNPIR în Secțiunea a V-a "Persoane incompatibile". Din anul

1999 și până în prezent și-a desfășurat activitatea în cadrul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului.

Petentul consideră că în calitatea pe care o are de angajat al AVAS este supus unui tratament diferențiat față de :

Colegii săi din cadrul AVAS, practicieni și ei în solvență, care lucrează în București alături de petent deși AVAS nu are structuri teritoriale aceștia au domiciliile în diferite județe și sunt membrii filialelor UNPIR din respectivele județe la plecarea din AVAS pot oricând să-și exercite profesia de practician în insolvență.

Colegii de facultate și de filială UNPIR care – și desfășoară activitatea în Ministerul Economiei și Finanțelor în alte structuri organizatorice decât direcțiile generale ale finanțelor publice care au venit și vin în relații de serviciu cu incomparabil mai mulți agenți economici decât petentul și care la renunțarea/pierderea calității de salariat pot opta pentru exercitarea profesiei de practician în insolvență;

Toți ceilalți practicieni în insolvență care au în prezent calitatea de persoane incompatibile, desfășurând ca și petentul o activitate salarizată.

Petentul apreciază că prin acest tratament discriminatoriu îi este îngrădit dreptul la muncă, la alegerea liberă a ocupației și în susținerea celor afirmate vine spre exemplificare cu Art. 29 din Legea nr. 254 din 19 iulie 2007 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență

La articolul 29, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

"(4) Profesia de practician în insolvență nu poate fi exercitată la tribunalele la care rudele până la gradul al III-lea au îndeplinit funcția de judecător-sindic în ultimii 5 ani.

(5) Profesia de practician în insolvență nu poate fi exercitată de persoane care în ultimii 5 ani au deținut funcții în cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice, al Curții de Conturi sau al Autorității de Valorificare a Activelor Statului din raza teritorială a curții de apel unde funcționează."

Petentul apreciază că acest tratament diferențiat supune în mod nefundamentat unui tratament injust și degradant salariații Autorității pentru Valorificarea Statului și indirect instigă la acțiuni ce nu concordă cu mentalitatea pe care trebuie să o aibă un practician în insolvență (și aici se referă la eludarea restricției impuse de actual normative, prin schimbarea domiciliului în alt județ decât cel din aria de jurisdicție a Curții de Apel București)

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, petentul solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să-i comunice dacă sunt discriminatorii cele două alineate (alin.4 și alin. 5) introduse la art. 29 din Legea nr. 254/2007 pentru aprobarea OUG nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență.

În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.

Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

Curtea Constituțională a României care a statuat cu valoare de principiu că "principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență".

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată.

Coroborat actului normative care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului produs, ce creat o circumstanțe concretizate printr-o deosebire, excludere, restricție sau preferință și care poate să îmbrace forma unui tratament diferențiat în cazul specific dedus spre analiză de către petent.

În cazurile de discriminare trebuie analizat tratamentul diferențiat apărut între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr.137/2000, republicată.

Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul Director reține că în fapt, petentul se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării solicitând constatarea unei fapte de discriminare care decurge din dispoziții legale.

Astfel, în fapt, în exercitarea competențelor sale Colegiul Director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

Curtea Constituțională, prin **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008**, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâti, ce pot duce în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Colegiul Director, conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu 5 voturi pentru și o opinie separată ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu are competența materială de a se pronunța asupra actelor normative conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale;
2. Clasarea dosarului.
3. Prezenta hotărâre se va comunica petentului

V. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ TIBERIU DRAGOȘ – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

